

En dag jeg aldrig glemmer

Her er et foto af en 13 årig pige Hanne og hendes far fabrikant Iver Hæggman. De boede i Allesø i 1968. Hvorfor så skrive i "Udkigsposten" om hende? Har hun forbindelse til Haastrup?

Det havde hun faktisk ikke, men så skete der noget, og Haastrup blev blandet ind i hendes liv. Vi skal tilbage til den 1.7.1968 – ved 21 tiden.

Peder Juul (lillebror til Mogens Juul, Jordløsevej) fortæller om en fin sommeraften, hvor der blev spillet fodbold på sportspladsen. Pludselig blev knægtene opmærksomme på et lille propelfly, der kom højt hen over dem. De var vant til, at godsejeren på Steensgaard af og til fløj over byen, så det var der ikke noget usædvanligt i. Det, der fangede, var at motoren kørte ujævnt og til sidst gik helt i stå. Den fortsatte med at svæve, og den havde retning mod Trebjerg, De kunne også høre, at piloten forgæves forsøgte at starte motoren. Så forsvandt maskinen ud af syne. Drengene sprang på cyklerne for at se, hvor den blev af. Peder kørte nu hurtigt hjem, det var lidt for spændende. Kort tid efter hørte han ambulancen.

Oppe hos lærer Andersen i Pilekrogen sad man og så fjernsyn, Per, den ene søn, som jeg har talt med, huskede, at de så Jaques Cousteau på tv, noget med hajer mener han, men pludselig forsvandt strømmen.....

Det var et tosædet fynsk sportsfly, som styrtede ned og smadredes totalt midt i Haastrup – kun 200 m fra landsbyens gamle kirke, dvs. lige midt i den gamle smedjes baghave. Maskinen kom fra Schweiz, men havde mellemlandet i Mönchengladbach for at tanke.

Ivar Hæggman blev pludselig klar over, at noget forfærdeligt var ved at ske, han så nemlig, at den røde benzin sprøjtede op på forruden, da var det allerede løbet ud på gulvet. Dvs. at der var en defekt benzinledning, og at der var tabt omkring 20 liter kort før styrtet. Under nedstyrtningen ramte flyet nogle elektriske ledninger, og hele byen blev oplyst af et mægtigt glimt, som følge af kortslutningen. Alt lys i omegnen forsvandt. Falck-Zonen fra Faaborg sendte alt disponibelt mandskab. Man var forberedt på en eksplosionsbrand.

Piloten bevarede fuldstændig roen, bad sin 13 årige datter Hanne om at holde godt fast, mens han forsøgte at finde det rigtige sted at lande. Han havde udset sig en mark, men den hældede for meget nedad, og så var den for kort. Han fortalte senere: "Jeg landede i en jordbærmark". Maskinen brækkede over på midten. Cockpittet gik i jorden og blev trykket sammen. Vinger og landingsstel blev slynget bort.

Flere beboere strømmede omgående til nedstyrtningsstedet og forsøgte at hjælpe de to ombordværende personer fri. Piloten lå under maskinen og kom ud, før redningsmandskabet nåede frem. Han havde en flænge i panden og blødte meget. Hans datter var ligeledes begravet under vraget. De tililende kunne se hende, men allerede på dette tidspunkt kunne de se, at hun var hårdt kvæstet. Dyrlæge Jessen, som boede lige overfor, ydede førstehjælp til faderen, og hjalp til med at få Hanne ud fra vraget.

Hanne kom straks på Sygehuset i Faaborg, men hun blev ret hurtigt sendt videre til Odense Sygehus. Hun havde fået kraniebrud, der blev fjernet en blodansamling, men dette bevirkede, at hun skal tage medicin for epilepsi stadigvæk. Hun havde også flækket 2 nakkehvirvler, som skulle gro sammen af sig selv, hun lå i en måned med hovedet nedad. I alt var hun indlagt i to måneder.

Men hun husker ikke sygehusopholdet som forfærdelig.

Faderen havde flyet som ren hobby, det var et såkaldt selvbyggerfly af typen JODEL, faderen havde dog ikke selv bygget det. Skelettet er lavet delvist af træ, krydsfiner og sækkelærred. Han købte rimeligt hurtigt efter styrtet en 4 personers maskine. Både ham og også Hanne fortsatte med flyvningen.

I en avisomtale fra Fyns Stiftstidende stod der: "Forsømmelse skyld i sportsflys styrt.

Havarikommissionen arbejder ud fra den antagelse, at der ved en fejltagelse ikke er fyldt benzin på reservetanken". Ivar Häggman bliver gal og klager til avisen og kommissionen. Han skriver: "Sådan en teori mener jeg ikke, man kan videregive til pressen på et tidspunkt, hvor man for det første ikke har afhørt piloten, for det andet har set røde striber langs kroppen, der næsten beviser det modsatte, og for det tredje ville det jo være umuligt at nå til Danmark uden benzin på reservetanken".

Han modtager brev fra Luftfartsdirektoratet, som bl.a. skriver: "Der er fra direktoratet på intet tidspunkt givet udtryk for de antagelser. De havde tværtimod givet en redegørelse for den konstaterede fejl ved brændstofrøret og deraf følgende motorstop".

4 fotos er taget af Per Andersen, søn af lærer Andersen, Pilekrogen.

Fotografierne ligger i Haastrup Folkemindesamling

Jeg havde en vag erindring om flystyrtet, tænkte, måske var det en "historie" for Udkigspostens kunder. Det er dejligt, at kunne gå til Haastrup Folkemindesamling. Jeg vidste, at fotografierne lå der, og der er også avisudklip. I klippene stod der, at fabrikanten kom fra Allesø, så jeg skrev en torsdag aften til Allesø Arkiv og spurgte, om de kendte noget til flystyrtet, og om Ivar og Hanne Hæggman var kendte der. I avisudklippet stod nemlig, at Hanne var livsfarligt kvæstet, det kunne være interessant at få en afslutning på hændelsen. Allerede lørdag eftermiddag ringede telefonen: "Goddag, jeg hedder Hanne Hæggman", og jeg blev meget glad. Det gik så hurtigt, fordi Hanne har en veninde, som deltager i arkivets arbejde, så hun kontaktede Hanne med det samme.

Vi aftalte, at mødes her hos mig til en kop kaffe. Jeg havde allerede haft kontakt med Inger Gregersen og Ernst Pedersen, som også deltog i "mødet".

Hanne var også meget glad for initiativet, da der var mange ting, som vi kunne oplyse. Inger "Købmand" fortalte, at folk valfartede til Haastrup i de næste dage for at se på det forulykkede fly, og at de havde haft en gevaldig omsætning.

Hun fortalte også en kommentar fra Eilif Vølund, den gamle smed: "Nå, det er nok Arne Odgaard, der faldt ned med sin "fløjmaskine". (Arne Odgaard havde lige fået certifikat).

Ernst Pedersen kunne meget nøjagtig fremvise stedet for Hanne, hvor flyet var landet..

Hanne Hæggman

Inger Gregersen

Ernst Pedersen

Jeg har på fornemmelse, at Hanne Hæggman havde stor glæde af at fortælle os sin oplevelse ved flystyrtet. Ligesom vi havde ved at vide, at hun overlevede og har det godt. Hendes far lever ikke længere.